

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ**

**ΑΡΙΘΜΟΣ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΩΣ 92/2014
ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΤΜΗΜΑ Α'**

Συνεδρίαση της 17ης Μαρτίου 2014

Σύνθεση:

Πρόεδρος : Απέσσος Μιχαήλ , Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Νομικοί Σύμβουλοι: Χαραλαμπίδης Κωνσταντίνος, Χαριτάκη Στυλιανή, Μπερνικόλα Ευφροσύνη, Σκιάνη Γαρυφαλιά, Κατσούλας Κων/νος, Μακαρονίδης Δημήτριος, Ροϊλός Αλέξανδρος, Πασαμιχάλη Ελένη, Διβάνη Χριστίνα

Εισηγήτρια: Βασιλείου Αναστασία, Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.

Αριθμός ερωτήματος : Το με αριθμ. πρωτ. ΑΠ. Φ.055/ΑΜ559/ΑΣ 12159/8-11-2013 έγγραφο της ΣΤ4 Διεύθυνσης Οικονομικής Διοίκησης -Τμήμα ΙΙ του Υπουργείου Εξωτερικών.

Περίληψη ερωτήματος : Εάν Έλληνας, πατέρας τέκνου που γεννήθηκε στην αλλοδαπή εκτός γάμου από μητέρα ρωσικής ιθαγένειας, ο οποίος στη συνέχεια αναγνώρισε το τέκνο στην αλλοδαπή, δικαιούται της οικογενειακής παροχής του άρθρου 17 του ν. 4024/2011.

Σχετικά με το ανωτέρω ερώτημα το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Τμήμα Α΄) γνωμοδότησε ως ακολούθως:

Ι. ΤΙΘΕΜΕΝΟ ΕΡΩΤΗΜΑ- ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Στο ως άνω με αριθμ. πρωτ. ΑΠ. Φ.055/ΑΜ559/ΑΣ 12159/8-11-2013 έγγραφο της ΣΤ4 Διεύθυνσης Οικονομικής Διοίκησης –Τμήμα ΙΙ του Υπουργείου Εξωτερικών, εκτίθενται τα εξής:

Ο Α.Κ., Πληρεξούσιος Υπουργός Α΄, κατέθεσε στην ΣΤ4 Διεύθυνση, αίτηση χορήγησης επιδόματος τέκνου, με τα δικαιολογητικά που αναφέρονται σ΄ αυτή, για την εκτός γάμου ρωσικής ιθαγένειας θυγατέρα του Ο.Σ., γεννηθείσα στη Μόσχα.

Το τέκνο δεν έχει αναγνωρισθεί ούτε έχει δηλωθεί σε αρμόδια ελληνική αρχή.

Ο εν λόγω υπάλληλος υπέβαλε προς την ερωτώσα υπηρεσία την από 23-1-2013 αίτησή του για την χορήγηση της οικογενειακής παροχής, προσκομίζοντας σε επίσημη μετάφραση, πιστοποιητικό καθορισμού πατρότητας, το οποίο αναγράφει ότι ο Α.Κ., πολίτης Ελλάδος, αναγνωρίσθηκε ως πατέρας της Ε.Ο. του Α., γεννηθείσας την 26-6-2004 στην Τβερ νομού Τβερ, Ρωσίας, από την κ. Ε. Μ., πολίτη Ρωσίας, η δε καταχώριση του καθορισμού πατρότητας έγινε την 29-4-2005 στο Τμήμα Ληξιαρχείου Διοίκησης της Τβερ.

Η 22^η Διεύθυνση Μισθολογίου του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, στο υπ΄ αριθμ. πρωτ. 2/13901/0022/16-5-2013 έγγραφό της αναγράφει ότι ο εν λόγω υπάλληλος δικαιούται την οικογενειακή παροχή του άρθρου 17 του ν. 4024/2011 εφόσον προκύπτει ότι υπάρχει νόμιμη αναγνώριση τέκνου, ανεξάρτητα από το εάν αυτή αφορά τέκνο στην αλλοδαπή ενώ ως προς τη νόμιμη διαδικασία περί της αναγνώρισης τέκνου στην αλλοδαπή από Έλληνα υπήκοο, το θέμα εκφεύγει των αρμοδιοτήτων της άνω Υπηρεσίας.

Ο προβληματισμός της ερωτώσας Υπηρεσίας έγκειται στο εάν ο ανωτέρω υπάλληλος υπάγεται στις διατάξεις του άρθρου 17 ν. 4024/2011, δεδομένου ότι δεν έχει γίνει στη χώρα μας η αναγνώριση του εν λόγω τέκνου και δεν έχει δηλωθεί σε αρμόδια Ελληνική Αρχή ενώ προσκόμισε πράξη αναγνώρισης τέκνου στη Ρωσία.

II. ΕΦΑΡΜΟΣΤΕΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Το άρθρο 17 παρ. 1 του ν.4024/2011 περί οικογενειακής παροχής ορίζει: «1. Για την ενίσχυση της οικογένειας των υπαλλήλων, που εμπίπτουν στις διατάξεις του παρόντος Κεφαλαίου, χορηγείται μηνιαία οικογενειακή παροχή, ανάλογα με την οικογενειακή κατάσταση των υπαλλήλων, ως εξής: Για υπάλληλο με τέκνα ανήλικα ή ανίκανα σωματικά ή πνευματικά για άσκηση βιοποριστικού επαγγέλματος με ποσοστό αναπηρίας 50% τουλάχιστον, η παροχή ορίζεται σε πενήντα (50) ευρώ για ένα τέκνο, σε εβδομήντα (70) ευρώ συνολικά για δύο τέκνα, σε εκατόν είκοσι (120) ευρώ συνολικά για τρία τέκνα, σε εκατόν εβδομήντα (170) ευρώ συνολικά για τέσσερα τέκνα, και προσαυξάνεται κατά εβδομήντα (70) ευρώ ανά επιπλέον τέκνο.

Η κατά τα ανωτέρω παροχή χορηγείται για τέκνα προερχόμενα από γάμο, φυσικά, θετά ή αναγνωρισθέντα, εφόσον είναι άγαμα και δεν υπερβαίνουν το 18ο έτος της ηλικίας τους ή το 19ο έτος, εφόσον φοιτούν στη Μέση Εκπαίδευση».

Το άρθρο 1475 εδ. α' ΑΚ περί Εκούσιας αναγνώρισης, ορίζει: «Ο πατέρας μπορεί να αναγνωρίσει ως δικό του το τέκνο που γεννήθηκε χωρίς γάμο, εφόσον συναινεί σ' αυτό και μητέρα».

Το άρθρο 1476 ΑΚ περί του τρόπου εκούσιας αναγνώρισης τέκνου, ορίζει: «Η αναγνώριση από τον πατέρα ή τους γονείς του γίνεται με δήλωση ενώπιον συμβολαιογράφου ή με διαθήκη. Η Συναίνεση της μητέρας, σύμφωνα με το προηγούμενο άρθρο, παρέχεται με δήλωση ενώπιον συμβολαιογράφου. Οι δηλώσεις της αναγνώρισης και της Συναίνεσης γίνονται αυτοπροσώπως και χωρίς αίρεση ή προθεσμία. Ανάκληση των δηλώσεων είναι ανίσχυρη».

Το άρθρο 18 ΑΚ ορίζει ότι «οι σχέσεις μεταξύ γονέων και τέκνου, ρυθμίζονται κατά σειρά: 1. από το δικαίωμα της τελευταίας κοινής ιθαγένειάς τους 2. από το δικαίωμα της τελευταίας κοινής συνήθους διαμονής τους 3. από το δικαίωμα της ιθαγένειας του τέκνου».

Το άρθρο 19 ΑΚ ορίζει ότι «οι σχέσεις μητέρας και τέκνου που γεννήθηκε χωρίς γάμο των γονέων του, ρυθμίζονται κατά σειρά: 1. από το δικαίωμα της τελευταίας κοινής ιθαγένειάς τους 2. από το δικαίωμα της τελευταίας κοινής συνήθους διαμονής τους 3. από το δικαίωμα της ιθαγένειας της μητέρας».

Το άρθρο 20 ΑΚ ορίζει ότι «οι σχέσεις πατέρα και τέκνου που γεννήθηκε χωρίς γάμο των γονέων του, ρυθμίζονται κατά σειρά:

1. από το δίκαιο της τελευταίας κοινής ιθαγένειάς τους
2. από το δίκαιο της τελευταίας κοινής συνήθους διαμονής τους
3. από το δίκαιο της ιθαγένειας του πατέρα».

III. Κατά την ενώπιον του Τμήματος συζήτηση και ανταλλαγή απόψεων περί της ερμηνείας των προπαρατεθεισών διατάξεων, διατυπώθηκαν δύο γνώμες:

Κατά τη γνώμη της πλειοψηφίας, που απαρτίσθηκε από τον Πρόεδρο του Τμήματος Απέσσο Μιχαήλ, Αντιπρόεδρο Ν.Σ.Κ. και από τους Νομικούς Συμβούλους του Κράτους Χαραλαμπίδη Κωνσταντίνο, Χαριτάκη Στυλιανή, Μπερνικόλα Ευφροσύνη, Κατσούλα Κωνσταντίνο, Μακαρονίδη Δημήτριο, Πασαμιχάλη Ελένη και Διβάνη Χριστίνα (ψήφοι 8) με την οποία συντάχθηκε και η Εισηγήτρια Αναστασία Βασιλείου Πάρεδρος Ν.Σ.Κ. (γνώμη άνευ ψήφου), η παραπάνω διάταξη του άρθρου 20 ΑΚ είναι παρόμοια με εκείνη του άρθρ. 18 ΑΚ, η αρχή δε της ισότητας επέβαλε ως ένα από τα συνδεδεμένα στοιχεία, την ιθαγένεια του γεννήτορος (όπως και το άρθρ. 19 παρ. 3 του ίδιου κώδικα). Στην προκειμένη περίπτωση, το εισαγόμενο σύστημα με παραπάνω συνδεδεμένα στοιχεία, είναι διαδοχικό, με την έννοια, ότι το δίκαιο της τελευταίας κοινής συνήθους διαμονής πατρός και τέκνου λαμβάνεται υπόψιν, μόνον αν λείπει η κοινή ιθαγένεια πατρός και τέκνου κλπ. Η δε διαδοχή είναι αντικειμενική και κατά συνέπεια υποχρεωτική, με την έννοια ότι οι ενδιαφερόμενοι δεν έχουν την ευχέρεια να επιβάλλουν ή να αποκλείσουν τη διαδοχική αυτή σειρά. Επομένως το δίκαιο της κοινής ιθαγένειας πατέρα και εξωγάμου τέκνου κ.ο.κ., όπως αναφέρθηκε, καθορίζει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του πατέρα και του τέκνου (βλ. ΠΠρ. Αθ. 1907/1987, ΝοΒ 35.1266, ΜΠΑΘ 1967/1987, 184/2000 ΑρχΝ/2000, 237).

Από την ερμηνεία των ανωτέρω διατάξεων προκύπτει ότι στην περίπτωση κατά την οποία η αναγνώριση του εκτός γάμου γεννηθέντος τέκνου έχει συντελεσθεί σε αλλοδαπή χώρα, για να είναι έγκυρη, έναντι της ελληνικής έννομης τάξης, θα πρέπει να εφαρμοσθεί η διάταξη του άρθρου 20 ΑΚ (ΝΣΚ 221/2006).

Στην προκειμένη περίπτωση, δεν προκύπτει κοινή ιθαγένεια του πατέρα με το τέκνο δεδομένου ότι ο μεν πατέρας έχει την ελληνική το δε τέκνο τη ρωσική ιθαγένεια, επομένως θα πρέπει να ερευνηθεί εάν υπάρχει ή υπήρξε κοινή συνήθους διαμονή τους.

Η συνήθης διαμονή, κατά την κατά το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο έννοιά της, αποτελεί έννοια πραγματική, η οποία εύκολα μπορεί να προσδιοριστεί επειδή η συνήθης διαμονή προϋποθέτει μια μακρά παραμονή σε ένα τόπο, σημαίνει την κατοικία ενός ατόμου, δεν νοείται η κατοικία του άρθρου 51 ΑΚ ούτε η αναγκαία κατοικία οποιασδήποτε μορφής, διαχωρίζεται μάλιστα από την έννοια της απλής διαμονής δηλαδή της πρόσκαιρης παραμονής του προσώπου σε ορισμένο τόπο (ΜΠρΡοδ 317/2012, ΑΠ 803/2000 δημ. ΝΟΜΟΣ ΕφΑΘ 7226/1998 Ελληνική 1999,1757, Γεωργιάδη - Σταθόπουλου ΕρμΑΚ , σελ. 57).

Με τις αποφάσεις ΕφΑΘ 2712/2001, ΕφΘεσ 1689/2005, 425/2012 ΝΟΜΟΣ , ορίζεται η έννοια της συνήθους διαμονής, κατά τη οποία *«ως συνήθης διαμονή νοείται ο τόπος όπου το πρόσωπο έχει ορίσει, με σταθερό τρόπο, το μόνιμο ή σύνηθες κέντρο των ενδιαφερόντων του. Για τον προσδιορισμό του τόπου αυτού πρέπει να συνεκτιμώνται όλα τα πραγματικά στοιχεία που συντρέχουν στη συγκεκριμένη περίπτωση και μπορούν να θεωρηθούν ως συστατικά της δημιουργίας συνήθους διαμονής... Αντίθετα δεν είναι νοητή η δημιουργία συνήθους διαμονής στον τόπο μεταβάσεως ή καταγωγής, όταν ο σύνδεσμος με τον τόπο αυτό εξακολουθεί να παραμένει ευκαιριακός και δεν ενέχει πρόθεση καταργήσεως της προηγούμενης συνήθους διαμονής του..»*

Από τις υπηρεσιακές μετακινήσεις του αιτούντος, ως υπαλλήλου του διπλωματικού κλάδου του Υπουργείου Εξωτερικών, προκύπτει ότι ο ανωτέρω υπηρέτησε στη Μόσχα από 17-9-1999 έως το Νοέμβριο του 2003. Στις 10-11-2003 ανέλαβε υπηρεσία στην Κεντρική Υπηρεσία του Υπουργείου Εξωτερικών και κατά το χρονικό διάστημα από 2-8-2004 έως 25-8-2004 μετέβη στη Μόσχα για την κάλυψη υπηρεσιακών αναγκών σύμφωνα με τις υπ' αριθμ. πρωτ. Π7Κ88β-18970/ΑΣ 8372/23-7-2004 και Π7Κ88β-20278/ΑΣ 9001/5-8-2004 αποφάσεις υπηρεσιακής μετακίνησης.

Έκτοτε υπηρέτησε στις Βρυξέλλες, στην Τιφλίδα, στην Κεντρική Υπηρεσία του Υπουργείου Εξωτερικών και από το Νοέμβριο του 2008 υπηρετεί στην Πρεσβεία Κινσάσας.

Από το προσκομισθέν πιστοποιητικό καθορισμού πατρότητας ο μεν αιτών-πατέρας του τέκνου και νυν Πρέσβης της Ελλάδας στην Κινσάσα, αναγράφεται ως πολίτης Ελλάδος, το δε τέκνο που γεννήθηκε στην πόλη Τβερ Ρωσίας στις 26-6-2004, φέρεται με μητέρα πολίτη Ρωσίας, επομένως, από τα ανωτέρω στοιχεία, δεν προκύπτει κοινή συνήθης διαμονή του πατέρα με το τέκνο (περίπτωση κατά την οποία σημειωτέον θα ήταν εφαρμοστέο το ισχύον στη

Ρωσία δίκαιο) δεδομένου ότι ολιγοήμερη παραμονή του αιτούντα κατά το μήνα Αύγουστο του 2004 δεν μπορεί να του προσδώσει την ιδιότητα του κατοίκου Μόσχας.

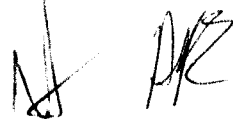
Κατά συνέπεια, εφαρμοστέο δίκαιο, το οποίο θα ρυθμίσει τη σχέση του υπαλλήλου με το ανήλικο τέκνο είναι, σύμφωνα με τα προεκτεθέντα, το ελληνικό δίκαιο, ως δίκαιο της ιθαγένειας του πατέρα.

Το άρθρο 1476 Α.Κ. διατηρώντας την παλιά ρύθμιση του 1533 Α.Κ., προβλέπει για την δήλωση περί εκούσιας αναγνώρισης πανηγυρικό τύπο, που είναι το συμβολαιογραφικό έγγραφο ή η διαθήκη. Ο τύπος αυτός δεν είναι απλώς όρος του κύρους (όπως π.χ. ο τύπος κατ' άρθρ. 369, 1033 Α.Κ.), αλλά, λόγω του απολύτως προσωπικού χαρακτήρα της σχέσεως, στοιχείο του πραγματικού της. Έτσι η μη τήρηση του τύπου αυτού συνεπάγεται όχι απλώς την ακυρότητα αλλά το ανυπόστατο της εκούσιας αναγνώρισης. Επομένως, δήλωση περί αναγνώρισεως της πατρότητας ενώπιον άλλης αρχής π.χ. ενώπιον δικαστηρίου, ληξιάρχου κλπ. είναι όχι απλώς άκυρες αλλά ως δηλώσεις εκούσιας αναγνώρισης (άρθρ. 1475 ΑΚ) ανυπόστατες (βλ. Γεωργιάδη-Σταθόπουλου, ΑΚ, άρ. 1476 σελ. 611, Μπεντερμάχερ-Γερούση, Κτήσεις της Ελλην. Ιθαγενείας παρ' εξωγάμου τέκνου, ΕΕΝ 1961, 633).

Κατά το Ελληνικό Δίκαιο, όπως προελέχθη, εφόσον το ανήλικο έχει γεννηθεί εκτός γάμου, προκειμένου ν' αναγνωρισθεί, απαιτείται δήλωση του πατέρα ενώπιον συμβολαιογράφου. Προσέτι απαιτείται, ως όρος του ενεργού αυτής, συναίνεση της μητέρας, παρεχόμενη επίσης με -την αυτή ή άλλη- συμβολαιογραφική πράξη (Κουνουγέρη-Μανωλεδάκη Οικογενειακό Δίκαιο, τ. 2^{ος} σελ. 160, Εφαθ 4665/11 ΝΟΜΟΣ, ΓνωμΝΣΚ 411/13). Συνεπώς το πιστοποιητικό καθορισμού πατρότητας του ληξιάρχου της πόλης Τβερ της Ρωσίας, όπου αναφέρει μεταξύ των άλλων ότι πραγματοποιήθηκε καταχώριση του καθορισμού πατρότητας κατά την 29-4-2005 στο Τμήμα του Ληξιαρχείου Διοίκησης της πόλης Τβερ, δεν είναι δυνατό να παράγει στην Ελλάδα έννομες συνέπειες.

Συνεπώς, εφόσον δεν συντρέχουν κατά το Ελληνικό Δίκαιο οι προϋποθέσεις ίδρυσης νόμιμου συγγενικού δεσμού του ανηλίκου με τον υπάλληλο, ο τελευταίος δεν δικαιούται της οικογενειακής παροχής του άρθρου 17 ν. 4024/2011.

Εξάλλου, η σύνταξη της σχετικής ληξιαρχικής πράξης, δεν επιφέρει την εκούσια αναγνώριση, αλλ' απλώς και μόνον αποτελεί αποδεικτικό στοιχείο, κατά

τη δικαστική επιδίωξη της αναγνώρισεως ή νομιμοποιήσεως του εξωγάμου τέκνου (Β. Βάλληνδα, σελ. 185). Επομένως ακόμη και αν το τέκνο είχε δηλωθεί σε αρμόδια Ελληνική Αρχή, δεν θα σήμαινε ότι έχει πράγματι γίνει και η αναγνώριση με μια απλή και μόνο καταχώριση.

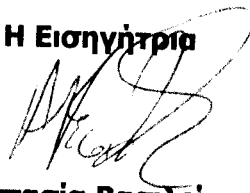
Επιπλέον, από το ν. 873/1979 (Α '47) που κύρωσε την από 14-9-1961 Διεθνή Σύμβαση της Ρώμης "περί επεκτάσεως της αρμοδιότητος των εντεταλμένων να δέχονται αναγνώρισεις εξωγάμων τέκνων αρχών" , προκύπτει ότι η Ρωσία (ή πρώην ΕΣΣΔ) δεν είναι από τα κράτη εκείνα που έχουν υπογράψει την ανωτέρω Σύμβαση, όπως προκύπτει από το υπ' αριθμ. ΑΠ 0543.1/ΑΣ 33/31-1-2014 έγγραφο της Ε.Ν.Υ. του Υπουργείου Εξωτερικών αλλά και από το ν. 1242/1982 με τον οποίο κυρώθηκε η Σύμβαση δικαστικής αρωγής σε αστικές και ποινικές υποθέσεις μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Ενώσεως των Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών που υπογράφηκε στην Αθήνα στις 21 Μαΐου 1981, προκύπτει ότι μόνο απόφαση των δικαιοδοτικών οργάνων του ενός από τα συμβαλλόμενα μέρη (όχι οποιαδήποτε άλλη πράξη) αναγνωρίζεται στο έδαφος του άλλου μέρους κατά τη διαδικασία που ορίζεται στα άρθρα 23 και 24 της Σύμβασης αυτής.

Κατά τη γνώμη της μειοψηφίας, η οποία απαρτίσθηκε από τους Νομικούς Συμβούλους, Γαρυφαλία Σκιάνη και Αλέξανδρο Ροϊλό, (ψηφοί 2), σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 11 Α.Κ., εντασσομένου στο Κεφάλαιο Δεύτερο, περί Ιδιωτικού Διεθνούς Δικαίου, του Αστικού Κώδικα και αποτελούντος εσωτερικό δίκαιο της χώρας μας, « Η δικαιοπραξία είναι έγκυρη ως προς τον τύπο αν είναι σύμφωνη είτε με το δίκαιο που διέπει το περιεχόμενό της είτε με το δίκαιο του τόπου όπου επιχειρείται είτε με το δίκαιο της ιθαγένειας όλων των μερών». Η εφαρμογή εκάστου δικαίου είναι προφανώς διαζευκτική* συνεπώς εφ' όσον μία δικαιοπραξία επιχειρηθεί σε τόπο διάφορο της Ελλάδος, εφαρμοστέο μπορεί να είναι και το δίκαιο του τόπου, όπου επιχειρείται αυτή (ιδ. Α.Π. 140/2002, 875/2009 ΜΠρΡοδ, 56/2009 ΜΠρΠειρ). Εν προκειμένω, κατά το διδόμενο υπό της ερωτώσης Υπηρεσίας ιστορικό, στο σε επίσημη μετάφραση προσκομιζόμενο πιστοποιητικό καθορισμού πατρότητας αναγράφεται ότι ο πατέρας, πολίτης Ελλάδος, ανεγνώρισε την θυγατέρα του, γεννηθείσα στο Τβερ Ρωσίας από μητέρα πολίτη Ρωσίας, η δε καταχώριση καθορισμού πατρότητας έγινε στο Τμήμα Ληξιαρχείου Διοίκησης της Τβερ.

Επομένως, εφ' όσον κατά το ρωσικό δίκαιο ο τρόπος αναγνώρισης της πατρότητας τέκνου εκτός γάμου περιβάλλεται, πράγματι, τον συγκεκριμένο αυτόν τύπο (ζήτημα όμως που αφορά στην ουσία της υπόθεσης και που πρέπει να ερευνηθεί από την Υπηρεσία, η οποία και μπορεί να ζητήσει σχετικώς την συνδρομή του Ελληνικού Ινστιτούτου Διεθνούς και Αλλοδαπού Δικαίου) η δικαιοπραξία της αναγνώρισης του εν λόγω τέκνου, εκτός γάμου γεννηθέντος, πρέπει να θεωρηθεί έγκυρη στην Ελλάδα. Εξ άλλου, σύμφωνα με την θεωρία της αναγνώρισης (reconnaissance), ένα Κράτος οφείλει να αναγνωρίζει και να προσδίδει την δέουσα νομική ισχύ στις νομοθετικές, δικαστικές και εκτελεστικές πράξεις ενός άλλου Κράτους. Εντός των πλαισίων της «παγκοσμιοποίησης», εκφραζομένης κυρίως μέσω των διαφόρων επικοινωνιακών συνιστωσών της και της ευρυτάτης πλέον κυκλοφορίας των προσώπων και των υπηρεσιών, το άτομο απελευθερώνεται κοινωνικά από την κρατική έννομη τάξη. Άλλες κοινωνικές οντότητες ιδρύονται πλέον, εκτός της εν στενή εννοία κρατικής έννομης τάξεως, οι οποίες παράγουν σχέσεις και κανόνες. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα, ότι το ιδιωτικό στοιχείο απαιτεί πλέον μία συνύπαρξη πέραν των συνόρων και ότι η επιτακτικότητα του κρατικού δικαίου καθίσταται, όλο και πιο πολύ, η εξαίρεση, υπό την έννοια, ότι τα σύνορα ενός Κράτους δεν μπορούν πλέον να αποτελούν τα όρια των σχέσεων και των συνεπειών τους, είτε μεταξύ των πολιτών είτε μεταξύ των πολιτών και των Κρατών (Ch. Pamboukis, "La renaissance-métamorphose de la méthode de reconnaissance", Rev. Crit. d.i.p. 2008 513-560).

IV. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, το Α' Τμήμα του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, γνωμοδοτεί κατά πλειοψηφία, ότι ο ανωτέρω υπάλληλος δεν δικαιούται της οικογενειακής παροχής του άρθρου 17 ν. 4024/2011, διότι στην προκειμένη περίπτωση εφαρμοστέο είναι το Ελληνικό δίκαιο (το δίκαιο της ιθαγένειας του πατέρα σύμφωνα με το άρθρ. 20 ΑΚ), κατά το οποίο, για την αναγνώριση τέκνου γεννημένου εκτός γάμου, απαιτείται δήλωση αναγνώρισης ενώπιον συμβολαιογράφου, με τη συναίνεση της μητέρας.

Η Εισηγήτρια

Αναστασία Βασιλείου

Πάρεδρος ΝΣΚ

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Αθήνα, 27/8/2014

Ο Πρόεδρος του Α' Τμήματος του ΝΣΚ

Μιχαήλ Απέσσος

Αντιπρόεδρος ΝΣΚ

